

पावनं

“अथपितृपुत्रश्यामा पालिन्दीतकुलीयकैः ॥”
पालिन्दी। त्रिवृता। इति द्विरूपकोषः ॥
(यस्याः पर्यायो यथा,—
“त्रिवृत् श्यामाह्वचन्द्रा च पालिन्दी च सुवे-
णिका।

महुरविदलाकोलकेषका कालमेविका ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

पालिन्दी, स्त्री, कृष्णत्रिवृता। इत्यमरः ॥२॥१०८॥
पाली, स्त्री, (पालि + कृदिकारादिति वा डीप्।)
यका। सप्तश्रुयोषित्। इति मेदिनी। ले, ३०।
ऋणी। इति शब्दरत्नावली ॥ स्थाली। इति
शब्दचन्द्रिका ॥

पावकः, पुं, (पुनातीति। पू + णिच् + ल्युट्।)
अग्निः। इत्यमरः ॥२॥१५७॥ (यथा, काशी-
खण्डे ६ अध्याये।

“अपावनानि सर्वाणि बह्विंसर्गतः कश्चित्।
पावनानि भवन्त्येव तस्मात् स पावकः स्मृतः ॥”
वैद्युताग्निः। यथा,—

“पावकः पवमानश्च सुचिरमिच्छ ते त्रयः।
निर्मल्यः पवमानः स्वादैद्युतः पावकः स्मृतः ॥
यच्चासौ तपते स्मर्यः सुचिरमिच्छसौ स्मृतः ॥”
इति कौर्मि १२ अध्यायः ॥

स च ब्रह्मणो मानसपुत्रादभिमानिनामकाम्नेः
स्वाहायां जातः। यथा,—

“योऽसावगिरभीमानी स्मृतः स्वायम्भुवेऽन्तरे।
ब्रह्मणो मानसः पुत्रस्तस्मात् स्वाहा यजौजनत् ॥
पावकं पवमानश्च सुचिरमिच्छ यः स्मृतः ॥”

इति मातृ ४८ अध्यायः ॥
सदाचारः। बह्विमन्त्यः। (अस्य पर्यायो यथा,
“तेजोमन्त्यो हविर्मन्त्यो ज्योतिष्को पावकोऽरणिः।
बह्विमन्त्योऽग्निमन्त्यश्च मथनो गणिकारिका ॥”

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥
चित्रकः। भस्मातकः। विडङ्गः। इति मेदिनी।
के, ११८॥ शोधयित्वनरः। इति हेमचन्द्रः ॥ रक्त-
चित्रकः। कुसुम्भः। इति राजनिर्घण्टः ॥ (पवित्र-
कारके, त्रि। यथा, ऋग्वेदे। ३। ३१। २०।

“मिहः पावकाः प्रतता अभूवन् ॥”
पावकारणिः, पुं, (पावकाय बहुवृत्तपादनाथं
अरुणिरिव।) अग्निमन्त्यः। इति शब्दमाला ॥
पावकिः, (पावकस्वापत्यम्। पावक + इच्।)
कार्तिकेयः। यथा,—

“कथं तं कृत्तिकापुत्रमुक्तवान् तं सुरं गुरुम्।
कथञ्च पावकिरसौ कथं वा मातृनन्दनः ॥”
इति वराहपुराणम् ॥

पावनं, स्त्री, (पावयत्यनेनेति। पू + णिच् + ल्युट्।)
जलम्। कच्छम्। इति मेदिनी। ने, ६०॥ गोम-
यम् ॥ इति शब्दचन्द्रिका ॥ रुद्राक्षम्। कुष्ठम्।
इति राजनिर्घण्टः ॥ चित्रकम्। अध्यासः।
प्रायश्चित्तम्। इति विश्वः ॥ (शुद्धिः। यथा,
मनुः ॥ ११। १७८॥

“सा च न पुनः प्रद्वेष्टेत् सङ्गेशोपयन्तिता।
कच्छं चान्द्रायणं चैव तदस्याः पावनं स्मृतम् ॥”

पाशः, पुं, (पावयतीति। पू + णिच् + ल्युट्।)
यासः। पावकः। इति मेदिनी। ने, ६०॥
(यथा, ३। १८५। मनुस्मृतिकटीकायां कुल्लूकभट्टः।
“पावनः सम्बोध्यैः श्रौतापनोदनादर्थं बहुषु
देशेष्वपि विधीयते ॥”) सिद्धः। इति विश्वः ॥
पीतभृङ्गराजः। इति राजनिर्घण्टः ॥ (विष्णुः।
यथा, महाभारते। १३। १४६। ४५।
“भूतभयभवन्नाथः पवनः पावनोऽनलः ॥”
“पावयतीति पावनः। भौषास्मादातः पवत
इति श्रुतेः ॥” इति शाङ्करभाष्यम् ॥) सिद्धः।
पवित्रं पावयितरि च, त्रि। इति हेमचन्द्रः ॥
(यथा, रघुः ॥ १६। ५३।
“स त्वनेकवनिता सखोऽपि सन्
पावनोऽमनवलीक्य सन्ततिम्।
वैद्ययज्ञपरिभाषितं गदं
न प्रदीप इव वायुमग्न्यात् ॥”)

पावनध्वनिः, पुं, (पावनः पवित्रजनको ध्वनि-
र्यस्य।) शृङ्गः। इति राजनिर्घण्टः ॥ (पावनो-
ध्वनिरिति विग्रहे।) पवित्रशब्दः ॥
पावनी, स्त्री, (पावयत्यनेनेति। पू + णिच् +
ल्युट् + डीप्।) हरीतकी। इति विश्वः ॥
तुलसी। गौः। इति राजनिर्घण्टः ॥ गङ्गा।
यथा, शङ्कराचार्यकृतमङ्गायके।
“ब्रह्माखं खण्डयन्ती हरशिरसि जटावलि-
सुल्लासयन्ती
खर्लोकादापतन्ती कनकगिरिगुहागण्डशैलात्
खलन्ती।
चौगौष्टे लुटन्ती दुरितचयचमूर्तिभरं भर्तु-
सयन्ती
पायोधिं पूरयन्ती सुरनगरसरितुपावनी नः
पुनातु ॥”
(इत्यनु गङ्गाया अंशविशेषः। यथा, मातृ ॥
१२०। ३६—४१।
“ततो विस्मर्त्तयामास संरुद्धां स्नि तजसा।
नदीं भगीरथस्थायै सपसोऽग्रेण तोषितः।
ततो विस्मर्त्तयामास सप्त सोतांसि गङ्गायाः।
त्रौणि प्राचीमभिमुखं प्रतीचीं त्रौण्यधैव तु।
सोतांसि त्रिपथगायास्तु प्रत्यपद्यन्त सप्तधा ॥
गलिनी ज्वादिनी चैव पावनी चैव प्राच्यगा।
सोता चक्षुच सिन्धुच तिसस्ता वै प्रतीच्यगाः ॥
सप्तमो त्वनुगा तासां दक्षिणेन भगीरथम्।
तस्माद् भगीरथी सा वै प्रविष्टा दक्षिणो-
दधिम् ॥”
शाकद्वीपस्य नदीविशेषः। यथा, मत्स्यपुराणे।
१२१। ३१।
“नन्दा च पावनी चैव तृतीया परिकीर्तिता ॥”
पाशः, पुं, (पश्यते बध्यतेऽनेनेति। पश् + चच्।)
शस्त्रभेदः। इति शब्दरत्नावली ॥ (वैश्या-
यनधनुर्जैदोक्तपाशलक्षणं यथा,—
“पाशः सुखस्मावययो लौहधातुज्जिकोऽयवान्।
प्रादेशपरिधिः सौसगुलिकाभरणाक्षितः ॥”
आग्नेयधनुर्जैदोक्तलक्षणं यथा,—

पाशः

पाशकः

“दृशहस्तो भवेत् पाशो दत्तः करसुखस्तथा।
गुणकार्पासमुज्जानामर्कस्त्रायवचर्मणाम् ॥
अन्येषां सुदृढानाञ्च सुकृतं परिवेष्टितम्।
तथा त्रिंशत्समं पाशं बुधः कुर्यात्सर्वकृतम् ॥”
अस्य क्रियादिकं यथा,—

“कर्त्तव्यं शिञ्जकेस्तस्य स्थानं कक्षासु वै सदा।
वामहस्तन संगृह्य दक्षिणेनोद्धरेत्ततः ॥
कुण्डलस्याकृतिं कृत्वा भाभ्यैर् मस्तकोपरि।
क्षिपेत्— ॥”

“वस्त्रिते च व्रुते चैव तथा प्रव्रजितेषु च।
समयोगविधिं ज्ञात्वा प्रयुज्जीत सुशिञ्चितः ॥
विजित्वा तु यथान्यायं ततो बन्धं समाचरेत्।
कस्यां वद्धा ततः खड्गं वामपार्श्वेऽवलम्बितम् ॥
दृढं विग्रह्य वामेन निष्कर्षेद्दक्षिणेन च ॥”
अन्यथा।

“परावृत्तमपाटनं गृहीतं लघुसंज्ञितम्।
ऊर्ध्वेक्षिप्रमध्यःक्षिप्रं सन्धारितविधारितम् ॥
श्लोपातं गजपातं ग्राह्यग्राह्यं तथैव च।
एवमेकादशविधा श्रेयाः पाशविधारणाः ॥”
वैशम्पायनोक्तक्रिया यथा,—

“प्रसारणं वेष्टनञ्च कर्त्तव्यं चेति ते त्रयः।
योगाः पाशाश्चिता लोके पाशाः क्षुद्रसमा-
श्चिताः ॥”
अन्यथा।

“ऋज्वायतं विशालञ्च तिर्यक्कम्भामितमेव च।
पञ्च कर्मविनिर्दिष्टं यस्ते पाशे महात्मभिः ॥”
कषान्ते सम्हायः। (यथा, माधे। ७। ६२।
“अथशिरसिजघापातभारा-
दिव नितरां नतिमद्भिर्समाभोगैः ॥”
कर्णान्ते शोभनार्थः। क्वात्राद्यन्ते निन्दार्थः।
पक्ष्यादिवन्धनरज्जादि। इति विश्वः ॥ (यथा,
महाभारते। ५। ६४। १।

“शकुनीनामिहार्थाय पाशं भूमावयोजयत्।
कश्चिच्छाकुनिकस्तात पूर्वेषामिति शुश्रुम् ॥”
योगविशेषः। यथा, ज्योतिषे।
“यदा राशिपञ्चके सव्यं गृह्णा भवन्ति तदा
पाशाश्चयोगो भवति ॥” पारिभाषिकपाशो
यथा, कुलार्थे १ उल्लासे।
“धृष्टा शृङ्गा भयं लब्ध्वा जुगुप्सा चेति पञ्चमी।
कुलं शीलं तथा जातिरिष्टो पाशाः प्रकी-
र्त्तिताः ॥”

खप्रेऽस्य दर्शनफलं यथा,—
“कार्पासभस्मास्थिकपालमूलं
चक्रञ्च पाशन्वयवा प्रपश्येत्।
तस्यापदं रोगधनचयं वा
रोगी ऋतिं वा तनुतेऽतिकष्टम् ॥”
इति हारीते द्वितीये स्थाने द्वितीयेऽध्याये ॥

पाशकः, पुं, (पाशयति प्रीडयतीति। पश् + णिच्
+ ल्युट्।) दूतविशेषः। पाशा इति भाषा।
तत्पर्यायः। अक्षः २ देवनः ३। इत्यमरः।
२। १०। ४५॥ सारिः ४ शारिः ५ सारः ६
शारः ७ पाशः ८। इति शब्दरत्नावली ॥

पाशकः, पुं, (पावयतीति। पू + णिच् + ल्युट्।)
यासः। पावकः। इति मेदिनी। ने, ६०॥
(यथा, ३। १८५। मनुस्मृतिकटीकायां कुल्लूकभट्टः।
“पावनः सम्बोध्यैः श्रौतापनोदनादर्थं बहुषु
देशेष्वपि विधीयते ॥”) सिद्धः। इति विश्वः ॥
पीतभृङ्गराजः। इति राजनिर्घण्टः ॥ (विष्णुः।
यथा, महाभारते। १३। १४६। ४५।
“भूतभयभवन्नाथः पवनः पावनोऽनलः ॥”
“पावयतीति पावनः। भौषास्मादातः पवत
इति श्रुतेः ॥” इति शाङ्करभाष्यम् ॥) सिद्धः।
पवित्रं पावयितरि च, त्रि। इति हेमचन्द्रः ॥
(यथा, रघुः ॥ १६। ५३।
“स त्वनेकवनिता सखोऽपि सन्
पावनोऽमनवलीक्य सन्ततिम्।
वैद्ययज्ञपरिभाषितं गदं
न प्रदीप इव वायुमग्न्यात् ॥”)

पाशध्वनिः, पुं, (पावनः पवित्रजनको ध्वनि-
र्यस्य।) शृङ्गः। इति राजनिर्घण्टः ॥ (पावनो-
ध्वनिरिति विग्रहे।) पवित्रशब्दः ॥
पावनी, स्त्री, (पावयत्यनेनेति। पू + णिच् +
ल्युट् + डीप्।) हरीतकी। इति विश्वः ॥
तुलसी। गौः। इति राजनिर्घण्टः ॥ गङ्गा।
यथा, शङ्कराचार्यकृतमङ्गायके।
“ब्रह्माखं खण्डयन्ती हरशिरसि जटावलि-
सुल्लासयन्ती
खर्लोकादापतन्ती कनकगिरिगुहागण्डशैलात्
खलन्ती।
चौगौष्टे लुटन्ती दुरितचयचमूर्तिभरं भर्तु-
सयन्ती
पायोधिं पूरयन्ती सुरनगरसरितुपावनी नः
पुनातु ॥”
(इत्यनु गङ्गाया अंशविशेषः। यथा, मातृ ॥
१२०। ३६—४१।
“ततो विस्मर्त्तयामास संरुद्धां स्नि तजसा।
नदीं भगीरथस्थायै सपसोऽग्रेण तोषितः।
ततो विस्मर्त्तयामास सप्त सोतांसि गङ्गायाः।
त्रौणि प्राचीमभिमुखं प्रतीचीं त्रौण्यधैव तु।
सोतांसि त्रिपथगायास्तु प्रत्यपद्यन्त सप्तधा ॥
गलिनी ज्वादिनी चैव पावनी चैव प्राच्यगा।
सोता चक्षुच सिन्धुच तिसस्ता वै प्रतीच्यगाः ॥
सप्तमो त्वनुगा तासां दक्षिणेन भगीरथम्।
तस्माद् भगीरथी सा वै प्रविष्टा दक्षिणो-
दधिम् ॥”
शाकद्वीपस्य नदीविशेषः। यथा, मत्स्यपुराणे।
१२१। ३१।
“नन्दा च पावनी चैव तृतीया परिकीर्तिता ॥”
पाशः, पुं, (पश्यते बध्यतेऽनेनेति। पश् + चच्।)
शस्त्रभेदः। इति शब्दरत्नावली ॥ (वैश्या-
यनधनुर्जैदोक्तपाशलक्षणं यथा,—
“पाशः सुखस्मावययो लौहधातुज्जिकोऽयवान्।
प्रादेशपरिधिः सौसगुलिकाभरणाक्षितः ॥”
आग्नेयधनुर्जैदोक्तलक्षणं यथा,—

“दृशहस्तो भवेत् पाशो दत्तः करसुखस्तथा।
गुणकार्पासमुज्जानामर्कस्त्रायवचर्मणाम् ॥
अन्येषां सुदृढानाञ्च सुकृतं परिवेष्टितम्।
तथा त्रिंशत्समं पाशं बुधः कुर्यात्सर्वकृतम् ॥”
अस्य क्रियादिकं यथा,—
“कर्त्तव्यं शिञ्जकेस्तस्य स्थानं कक्षासु वै सदा।
वामहस्तन संगृह्य दक्षिणेनोद्धरेत्ततः ॥
कुण्डलस्याकृतिं कृत्वा भाभ्यैर् मस्तकोपरि।
क्षिपेत्— ॥”
“वस्त्रिते च व्रुते चैव तथा प्रव्रजितेषु च।
समयोगविधिं ज्ञात्वा प्रयुज्जीत सुशिञ्चितः ॥
विजित्वा तु यथान्यायं ततो बन्धं समाचरेत्।
कस्यां वद्धा ततः खड्गं वामपार्श्वेऽवलम्बितम् ॥
दृढं विग्रह्य वामेन निष्कर्षेद्दक्षिणेन च ॥”
अन्यथा।

“परावृत्तमपाटनं गृहीतं लघुसंज्ञितम्।
ऊर्ध्वेक्षिप्रमध्यःक्षिप्रं सन्धारितविधारितम् ॥
श्लोपातं गजपातं ग्राह्यग्राह्यं तथैव च।
एवमेकादशविधा श्रेयाः पाशविधारणाः ॥”
वैशम्पायनोक्तक्रिया यथा,—
“प्रसारणं वेष्टनञ्च कर्त्तव्यं चेति ते त्रयः।
योगाः पाशाश्चिता लोके पाशाः क्षुद्रसमा-
श्चिताः ॥”
अन्यथा।